

Věc C-421/09

Humanplasma GmbH

v.

Republik Österreich

(žádost o rozhodnutí o předběžné otázce
podaná Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien)

„Články 28 ES a 30 ES – Vnitrostátní právní úprava zakazující dovoz krevních produktů pocházejících z nikoliv zcela bezplatného dárčovství“

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 9. prosince 2010 I - 12871

Shrnutí rozsudku

Volný pohyb zboží – Množstevní omezení – Opatření s rovnocenným účinkem – Vnitrostátní právní úprava zakazující dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z nikoliv zcela bezplatného dárčovství – Odůvodnění – Ochrana veřejného zdraví – Nepřípustnost

(Články 28 ES a 30 ES; směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/98, čl. 20 odst. 1 a článek 21)

Článek 28 ES ve spojení s článkem 30 ES musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům, které stanoví, že dovoz krve nebo krevních složek pocházejících z jiného členského státu je přípustný pouze za podmínky, která platí i pro tuzemské produkty, tj. že k darování krve, díky němuž byly tyto produkty získány, došlo nejen bez toho, aby dárcům byla poskytnuta odměna, ale rovněž bez toho, aby dárci získali náhradu výdajů, které vynaložili za účelem uskutečnění tohoto darování.

Takové právní předpisy, jejichž cílem je jednak zajistit, že krev a krevní složky uváděné na trh v dotčeném členském státě odpovídají vysokým standardům jakosti a bezpečnosti a jednak dosažení cíle zakotveného v čl. 20 odst. 1 směrnice 2002/98, kterou se stanoví standardy jakosti a bezpečnosti pro odběr, vyšetření, zpracování, skladování a distribuci lidské krve a krevních složek, a sice cíle podpořit dobrovolné a bezplatné dárcovství, odpovídají takovým zájmům veřejného zdraví, jako jsou zájmy uznané v článku 30 ES. Tyto cíle tudíž mohou v zásadě odůvodnit překážku volného pohybu zboží.

Nicméně povinnost, aby darování krve bylo uskutečněno bez toho, aby došlo k náhradě dárcem vynaložených výdajů, není sama o sobě nezbytná proto, aby byla zaručena jakost a bezpečnost krve a krevních složek. Toto konstatování je podpořeno okolností, že ani směrnice 2002/98, ani doporučení Výboru ministrů členských států Rady Evropy č. R (95) 14, na které tato směrnice odkazuje, nestanoví, že darování krve musí být zcela bezplatné, ale stanoví, že malé pozornosti, občerstvení a náhrada cestovních výdajů spojených s darováním krve, jsou slučitelné s dobrovolným a bezplatným dárcovstvím, takže tyto prvky nelze považovat za způsobilé ohrozit jakost a bezpečnost darované krve ani ochranu veřejného zdraví.

Takové právní předpisy přesahují to, co je nezbytné pro dosažení sledovaného cíle, a sice zaručení jakosti a bezpečnosti krve a krevních složek.

(viz body 33, 43–46 a výrok)